

Βαγγέλης Γαζής

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ

Ἡ θάλασσα, αὐτὴ ἡ ὑποψία
καὶ ὁ ἥλιος μὲ λέξεις χάλκινες
προσπαθεῖ νὰ ψελλίσει κάτι.
Θά ἀκούσεις ξαφνικά κραυγές ὑστερικές.
Στά νοσοκομεῖα ἀσπρες μπλοῦζες.
Χειρίζονται μὲ ἀνση
χλωροφόρμιο, μορφίνες, νυστέρια
καὶ κόκκινες, σάν πληγές δίχως στόμα, καρδιές.
Ἀδιαφορία καθὼς ἀπογειώνεται
τό σμῆνος τῶν ἀπαίσιων πτηνῶν
καὶ μᾶς ἐγκαταλείπει.
Κίτρινα σπίτια συνθέτουν πόλεις
σάν κουτιά ἀπὸ χαπάκια.
Οἱ τεντωμένες φλέβες ἔσπασαν ἀπ' τὴν ἀναμονή
καὶ καθὼς περιμένεις
ἓνα μπουκάλι γεμάτο θεό
ἔρχεται νὰ σώσει δῆθεν τὴν κατάσταση.

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Ἐνας πού περπατοῦσε φιλήσυχα
ἓνα ἥσυχο βραδάκι
τὸν ἐπίασε ὁ βήχας
καὶ ἔφτυσε μὲ βιασύνη στὸ δρόμο.
Μιά λιμουζίνα πάτησε τὸ σάλιο
πού μόλις ἀκούμπαγε στὴν ἀσφαλτο
κι ἡ πόλη πλημμύρισε.
Τώρα ὄλοι κυκλοφοροῦν
μὲ πλαστικές βάρκες καὶ σωσίβια
κι ἐγὼ βρῆκα ἐπιτέλους
πὼς τὸ ἐπάγγελμα πού μοῦ ἀρμόζει
εἶναι νὰ φτιάχνω καρφίτσες.

Βαγγέλης Γαζής

